

1) ethvert Tilskud af Tropper, Krigsmateriel og Penge, som anbefales af Folkernes Forbund til Efterkommelse af de Forpligtelser, som er foreskrevet i Forbundspagtens Art. 16, eller i Traktater, som er indregistrerede af Forbundet;

2) enhver Undtagelsessituation, der maatte blive tilkendegivet Forbundsraadet som saadan i Overensstemmelse med Aanden i Forbundspagtens Art. 8, 2. og 6. Stk.“

Med Hensyn til Rustningerne sonder Udvalget altsaa mellem tre Stadier, Rustningernes Begrænsning (*limitation*), Rustningernes Indskrænkning (*réduction*) og Afrustningen (*désarmement*). Det i den 3. Resolution Punkt e) indeholdte Forslag omfatter egentlig kun det første af disse Skridt. Og den foreslaaede Fremgangsmaade skal ikke gælde, naar Forbundsforpligtelser eller undtagelsesvise Forhold, der dog i saa Fald skal tilkendegives Raadet, kræver en Forøgelse.

Under Forsamlingens Forhandlinger angaaende det 6. Udvalgs Beretning gjorde *Branting* (Sverige) og *Fisher* (Storbritannien), der havde været Formænd henholdsvis for Udvalget og Underudvalget, nærmere Rede for de ovenfor anførte Resolutioners Indhold. Mod den i 3. Resolutions Punkt e) indeholdte Maalestok for Rustningernes Begrænsning talte den franske Delegerede *Léon Bourgeois* under Fremhævelse af de dermed forbundne tekniske Vanskeligheder. Budgetterne i de krigsførende og de andre Lande lod sig efter hans Formening ikke sammenligne, og i det hele taget var de forskellige Landes Militærbudgetter ikke affattet paa samme Maade. Dertil kom Forholdet mellem Moderlandets og Koloniernes Militærugifter og de store Kursvingninger. Det vilde derfor være nødvendigt først at udarbejde en Fællestype for Militærbudgetterne. Han erklærede ligesom forøvrigt den britiske Delegerede *Fisher*, at han ikke kunde binde sin Regering til at følge den foreslaaede Fremgangsmaade, men maatte forbeholde den fuld Frihed under de nuværende Forhold, der i sig selv var ekceptionelle.

Lignende Forbehold med Hensyn til Punkt e) i den 3. Resolution toges som Følge heraf ogsaa af den belgiske og den spanske Delegation.

Derefter vedtog Forsamlingen enstemmigt hele Beretningen med de deri indeholdte Resolutioner, undtagen Punkt e) i den 3. Resolution. Angaaende dette Punkt, der efter Formandens Forslag nu formuleredes som et „Ønskemaal“ (*vœu*), fandt derefter en særlig Afstemning Sted, der gav følgende Resultat. For dette Ønskemaal stemte 30 Delegationer, deriblandt den danske; imod stemte 7, nemlig: Brasilien, Chile, Frankrig, Grækenland, Polen, Rumænien og Uruguay. Siam afholdt sig fra at stemme.

14. Forbundets økonomiske Tvangsmidler.

Et af de danske Ændringsforslag til Forbundspagten vedrørte som allerede omtalt dennes Art. 16, hvis Bestemmers Rækkevidde ikke blot i forskellige Henseender er tvivlsom, men som desuden medfører en Forpligtelse til fuldstændig og uopholdelig Afbrydelse af den økonomiske Forbindelse med den retsbrydende Stat, hvilket efter Omstændighederne kan virke ødelæggende ogsaa for det paagældende Forbundsmedlem selv. Det danske Ændringsforslag gik derfor ud paa, at Raadet efter Anmodning fra et Forbundsmedlem, for hvilket Anvendelsen af den omhandlede Bestemmelse i Art. 16 vilde medføre alvorlig Fare, kan give dette Forbundsmedlem Tilladelse til at vedligeholde Forbindelsen med den retsbrydende Stat i det Omfang, som Raadet nærmere bestemmer.

Spørgsmaalet om de nødvendige Forberedelser ved Anvendelsen af Forbundets økonomiske Vaaben havde allerede været Genstand for Raadets Overvejelser under dets Sammenkomst i San Sebastian den 3. August 1920, hvor der var bleven taget følgende Beslutning:

„Raadet beslutter at foranledige optaget paa Dagsordenen for Forbundsfor-